

pelkamre, jfr. art. 21 og 22 samt art. 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt Europapatent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventionens art. 138 indeholder imidlertid som nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20, en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et Europapatent kendes ugyldigt.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet, Appellkamrene og Det udvidede Appellkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved en revision af konventionen med påfølgende ratifikation, jfr. dog konventionens artikel 33, stk. 1.

De nævnte organers kompetence kan kun udvides ved en revision af Den europæiske Patentkonvention:

Denne indeholder i art. 172 bestemmelser om, at konventionen kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. Denne konference forberedes og sammenkaldes af Administrationsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst tre fjerdedele af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Til administration af fællesskabspatentordningen oprettes der særlige organer, hvis virksomhed overvåges af Den særlige Komité inden for Administrationsrådet, jfr. fællesskabskonventionens artikel 15–23.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af fællesskabspatenter (gyldighedsprøvelsen) vil efter EF-konventionen blive udøvet udelukkende af fælles organer, som – bortset fra Fællesskabernes domstol – vil blive oprettet med tilknytning til Den europæiske Patentmyndighed. Spørgsmål om begrænsning af et fællesskabspatent efter begæring, om ugyldiggørelse af et fællesskabspatent samt om fastsættelse af et passende vederlag i tilfælde, hvor en patenthaver har erklæret sig villig til at give licens, behandles af annullationsafdelinger med klageadgang til annullationskamre, jfr. EF-konventionens art. 9 og 10. Afgørelser truffet af annullationskamrene som klageinstans kan indbringes for De europæiske Fællesskabers Domstol, dog kun hvis klagen er begrundet i brud på en væsentlig formforskrift eller i brud på konventionen eller enhver retsregel, der angår dens anvendelse, forudsat at det ikke drejer sig om en national retsregel, jfr. konventionens art.

63. De nationale domstole bevarer derimod i princippet kompetencen til at afgøre andre retstvister vedrørende et fællesskabspatent, se nærmere reglerne i konventionens art. 69–76.

En revision af disse organers kompetence, som de er fastlagt i EF-konventionen, kræver, at et flertal af de kontraherende stater fremsætter begæring om revision af konventionen, hvorefter formanden for De europæiske Fællesskabers Råd indkalder til en konference med henblik på en revision af konventionen, jfr. art. 100. Ændring af konventionen kræver enighed mellem de 9 EF-lande, og skal ratificeres for at træde i kraft, jfr. dog konventionens artikel 20, stk. 1.

Hverken Europakonventionen eller EF-konventionen indeholder nærmere regler om betaling af afgifter for patentudstedelsen. Administrationsrådet – for så vidt angår fællesskabspatenter, Den særlige Komité for Administrationsrådet – er derimod tillagt kompetence til at vedtage et afgiftsregulativ, der fastsætter afgifternes størrelse og reglerne om deres betaling.

Med henvisning til forholdet til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Såfremt lovforslaget vedtages af folketinget, vil regeringen kunne ratificere:

Lovkonvention om samordning af visse Dele af den materielle Patentret af 26. november 1963 og Patentsamarbejdsstraktat af 19. juni 1970 samt Den europæiske Patentkonvention af 5. oktober 1973 med tilhørende dokumenter og Konvention om det europæiske Patent for Fællesmarkedet (Fællesskabets Patentkonvention) af 15. december 1975 med tilhørende dokumenter.

De nedenfor under 1–5 nævnte dokumenter, der hører til *Den europæiske Patentkonvention*, er i henhold til konventionens artikel 164 integrerende dele af konventionen. Der er tale om følgende dokumenter:

1. Gennemførelsesforskrifter.

Forskrifterne indeholder regler om Den europæiske Patentmyndigheds virksomhed og ansøgningernes behandling. Disse forskrifter kan i henhold til artikel 33 ændres af Administrationsrådet.

2. Protokol om retternes kompetence og anerkendelsen af afgørelser om retten til at få meddelt et europæisk patent (Anerkendelsesprotokollen).

Protokollen indeholder bestemmelser om, at de kontraherende staters domstole er kompetente til at afgøre sager om retten til et europæisk patent